

PARAULES DE VIDA

Siguem conscients del moment que vivim

El temps litúrgic d'Advent que avui comencem evoca la dimensió històrica-sacramental de la Història de la Salvació. El Déu de l'Advent que ens prepara al Nadal és el Déu de la història que en Jesús de Natzaret ve al món per salvar l'ésser humà. Si la vinguda del Fill de Déu a la terra és un esdeveniment que Déu va voler preparar durant segles, ara necessitem viure a fons l'Advent perquè celebrar i reviure el Misteri de Nadal implica celebrar i reviure la seva preparació.

Amb els profetes, Déu forma el seu Poble en l'esperança de la salvació en l'espera d'una Aliança nova i eterna destinada a tots els pobles (CCE núm. 64). Quan les circumstàncies històriques del s. VIII a.C. feien pensar en un futur desastrós per a Judà amb l'expansió de l'Imperi assiri, el profeta Isaïes pronuncia un oracle de salvació anunciant que als darrers temps s'alçarà ferma la muntanya del Temple del Senyor i que hi aniran tots els pobles dient: *Pugem a la muntanya del Senyor: que ens ensenyi els seus camins i seguirem les seves rutes*. La qualitat de l'ensenyament que surt de Sió es veurà en què els pobles forjaran relles de les seves espases. Així la dimensió històrica de la Revelació cristiana recorda la concreció de la salvació integral de la persona humana i de totes les persones; marcant també la relació intrínseca entre evangelització i promoció humana.

Jesús respon a la pregunta dels deixebles sobre *quan passarà la fi del món i quin serà el senyal de la vinguda final del Fill de l'home*. Jesús els respon avisant de no repetir l'error en temps de Noè: *no s'havien adonat de res quan els sorprengué el diluvi*. Nosaltres ens adonem que avui el més urgent és la crida a la santedat, i que ens cal estar a punt perquè a l'hora menys pensada ve el Fill de l'home?

Mitjançant sant Pau, avui Déu ens diu: *Prou de dormir! Ja és hora d'aixecar-nos*. L'Advent 2022 l'hem de viure dins coordenades eclesials ben concretes: el comiat del bisbe Enrique amb la Seu Vacant que ens hi espera, i el pro-

cés sinodal que reclama continuïtat. Són reptes que posen a prova la nostra esperança confiada i el compromís baptismal com a Poble de Déu. *Despullem-nos de les obres pròpies de la fosca i revestim-nos l'armadura del combat a plena llum*.

Amb esperança: *virtut que respon a l'aspiració de felicitat posada per Déu en el cor dels homes. Assumeix les esperances que inspiren les activitats dels homes, les purifica ordenant-les al Regne del cel; protegeix del descoratjament; eixampla el cor amb l'espera de la felicitat eterna; preserva de l'egoisme i porta a la benaurança de la caritat* (CCE núm. 1818).

José Luis Arín Roig
Vicari general

L'Advent és temps d'esperança autèntica, entesa com inserció de la fe dins el moviment de la història personal i comunitària. Per la convivència en un mateix món, totes les virtuts —com també els defectes— tenen component contagiós. Testimoniar una fe dinàmica obre camins a nous cristians; viure la caritat esforçada estimula nous servidors de caritat universal; i més encara obrar amb esperança constant empeny germans desesperançats a gaudir d'esperança autèntica. Caldrà preguntar-nos on posem la nostra esperança més profunda, de quin Projecte en tenim esperança i sobretot en qui posem la nostra esperança més radical.

L'evangelista Mateu organitza l'ensenyament de Jesús en cinc grans «discursos», en l'últim dels quals

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Dissabte de la setmana passada, al vespre, abans de sopar, el pare aplegà els tres fills, entre deu i disset anys i els digué: «Demà és l'últim diumenge de l'any litúrgic. El cap de setmana següent començarà el nou. Sabeu com es diu el primer temps de l'any litúrgic?». La filla, que és la mitjana, respongué d'immediat: «Advent! Ens ho va dir la catequista, dimecres passat». «Nosaltres també n'hem parlat a la preparació de la confirmació», afegí el fill gran. El pare, animat per la bona recepció del tema, els digué: «Què en sabeu més de l'Advent?». I aquí començà la pluja d'idees: «És temps d'esperança. És important perquè sense esperança

«Veniu, Senyor Jesús!»

no es pot viure. Sense esperança la vida és trista, monòtona, buida i no té sentit. Anuncia que vindrà Jesús per Nadal. És un temps de preparació per l'esdeveniment. S'ha de fer el pessebre». «Cada dia hem d'obrir una finestra del calendari d'Advent», afegí, encara, el petit... «Per aquells dies es va presentar Joan Baptista, que predicava en el desert de Judea dient: "Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop"» (Mt 3, 1-2).

El pare completà les aportacions dels fills dient: «L'Advent és un dels temps litúrgics importants. És l'actualització de l'espera del Messies. Ens prepara per la vinguda del Senyor en la festa de Nadal, un gran esdeveniment de la història de la Salvació. És la possibilitat de preparar-nos per reviure'l en el nostre present. I és ben cert que el calendari, la corona d'Advent i preparar el pessebre ens hi ajudaran. També la pregària de cada nit, abans d'anar a dormir i la

que fem en família el diumenge al vespre. Repetir-nos de tant en tant: "Veniu, Senyor Jesús!". I estar atents per acollir-lo, el dia de Nadal i cada dia.»

«Per això, estigueu a punt també vosaltres, perquè el Fill de l'home vindrà a l'hora menys pensada» (Mt 24,44). Ell passa i torna a passar. Estiguem atents! Vetllem! Prebarem la seva vinguda en els nostres cors, en les nostres famílies, en les nostres parròquies, en les escoles, en els tallers i les oficines... Arreu! Perquè Ell ve, vol estar amb nosaltres, fer realitat la nostra esperança i donar sentit a les nostres vides. Encoratjar-nos a servir i estimar.

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRAS DE VIDA

Seamos conscientes del momento que vivimos

El tiempo litúrgico de Adviento que hoy empezamos evoca la dimensión histórica-sacramental de la Historia de la Salvación. El Dios del Adviento que nos prepara a la Navidad es el Dios de la historia que en Jesús de Nazaret viene al mundo para salvar el ser humano. Si *la venida del Hijo de Dios a la tierra es un acontecimiento que Dios quiso preparar durante siglos*, ahora necesitamos vivir a fondo el Adviento porque celebrar y revivir el Misterio de Navidad implica celebrar y revivir su preparación.

Los profetas anuncian una redención radical del pueblo de Dios, la purificación de todas sus infidelidades, una salvación que incluirá a todas las naciones (CCE n.º 64). Cuando las circunstancias históricas del s. VIII a.C. hacían pensar en un futuro desastroso para Judá con la expansión del Imperio asirio, el profeta Isaías pronuncia un oráculo de salvación anunciando que *al final de los tiempos estará firme el Monte de la casa del Señor* y que irán todos los pueblos y dirán: *venid, subamos al monte del Señor; él nos instruirá en sus caminos y marcharemos por sus sendas...* La calidad de la enseñanza que sale de Sión se verá en que los pueblos *de las espadas forjarán arados*. Así la dimensión histórica de la Revelación cristiana recuerda la concreción de la salvación integral de la persona humana y de todas las personas; marcando también la relación intrínseca entre evangelización y promoción humana.

El Adviento es tiempo de esperanza auténtica, entendida como inserción de la fe dentro del movimiento de la historia personal y comunitaria. Por la convivencia en un mismo mundo, todas las virtudes —como también los defectos— tienen un componente contagioso. Testimoniar una *fe dinámica* abre caminos a nuevos cristianos; vivir *la caridad esforzada* estimula a nuevos servidores de caridad universal; y más aún, obrar con *esperanza constante* empuja a los hermanos desesperanzados a disfrutar de esperanza auténtica. Tendremos que preguntarnos dónde ponemos nuestra esperanza más profunda, en qué Proyecto tenemos esperanza y sobre todo en quién ponemos nuestra esperanza más radical.

El evangelista Mateo organiza las enseñanzas de Jesús en cinco grandes «discursos», en el último de ellos, Jesús responde a la pregunta de los discípulos sobre *cuándo pasará el fin del mundo y cuál será la señal de la venida final del Hijo del hombre*. Jesús les responde avisándoles de no repetir el error cometido en tiempo de Noé: *no se dieron cuenta hasta que vino el diluvio y los arrastró a todos*. Nosotros nos damos cuenta de que hoy lo más urgente es el llamamiento a la santidad y que debemos estar a punto porque *el Hijo del hombre vendrá a la hora menos pensada*.

Mediante san Pablo, hoy Dios nos dice: *¡Basta de dormir! Ya es hora de despertar del sueño*. El Adviento 2022 lo tenemos que vivir dentro de coordenadas eclesiales muy concretas: la despedida del obispo Enrique con la Sede Vacante que nos espera, y el proceso sinodal que reclama continuidad. Son retos que ponen a prueba nuestra esperanza confiada y el compromiso bautismal como Pueblo de Dios. *Dejemos, pues, las obras de las tinieblas y pongámonos las armas de la luz*.

Con esperanza: virtud que *corresponde al anhelo de felicidad puesto por Dios en el corazón de todo hombre; asume las esperanzas que inspiran las actividades de los hombres; las purifica para ordenarlas al Reino de los cielos; protege del desaliento; sostiene en todo desfallecimiento; dilata el corazón en la espera de la bienaventuranza eterna. El impulso de la esperanza preserva del egoísmo y conduce a la dicha de la caridad* (CCE n.º 1818).

José Luis Arín Roig
Vicario general

Confirmacions a Cabacés

El passat diumenge 9 d'octubre, el Sr. Bisbe de Tortosa, Mons. Enrique Benavent, va impartir el sagrament de la Confirmació a vuit joves de la parròquia de Cabacés. Després de dos anys de pandèmia, on totes les activitats van ser suspeses,

vam festejar amb moltes ganes aquest esdeveniment. Més tard, tots junts vam passar una bona estona fent-lo partícip de les nostres iniciatives i propostes parroquials.

Montse Gibert

70 anys del temple parroquial de Camarles

El dia 12 d'octubre vam celebrar els 70 anys del temple parroquial dedicat a sant Jaume, apòstol, de Camarles.

Amb l'Eucaristia donàvem gràcies a Déu per l'esforç i la dedicació de les generacions passades per construir aquest lloc de culte on la comunitat es reuneix per celebrar la fe. Són moltes les persones que s'han iniciat a la fe pel sagrament del Baptisme en aquests anys, moltes les qui han confirmat la seva fe, les qui s'han acostat a la taula de l'Eucaristia, les qui hem encomanat al Senyor en els enterraments, i moltes les qui han format a la presència del Senyor famílies cristianes pel sagrament del Matrimoni.

Un dia d'acció de gràcies i pregària al Senyor per tal de ser la Parròquia aquesta gran Família formada per famílies.

Mn. Joan Guerola

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «Preguem junts per les famílies cristianes de tot el món, per totes i cadascuna de les famílies, perquè, amb gestos concrets, visquin la gratuïtat de l'amor i la santedat en la vida quotidiana» (2 de juny).

@Pontifex_es: «Li demanem al Senyor moltes coses, però amb freqüència oblidem demanar-li el més important, la qual cosa Ell desitja donar-nos: l'Esperit Sant, la força per a estimar. Sense amor, en efecte, què podem oferir al món?» (3 de juny).

@Pontifex_es: «La cultura de la trobada es construeix buscant l'harmonia entre les diversitats; això requereix acolliment, obertura i creativitat. En l'arrel d'aquest estil de vida està l'Evangeli. No ens cansem d'invocar a l'Esperit Sant, Creador de l'harmonia!» (4 de juny).

@Pontifex_es: «Preguem junts pels nens que s'han quedat orfes i fugen de la guerra; pels qui sofreixen a tot el món a causa de la fam, la falta d'atenció mèdica, els abusos i la violència; per aquells als quals se'ls ha negat el dret a néixer. Protegim a tots els nens!» (4 de juny).

Formació permanent del Clergat a la Casa Mare de les Teresianes

Seguint la programació anunciada en l'Agenda diocesana 2022-2023 i organitzada per la Delegació del Clergat, el divendres 14 va tenir lloc a la Casa Mare de les Teresianes la Jornada de Formació sobre «Aspectes psicològics dels abusos a menors».

El ponent va ser el Dr. Ignacio Díaz Fernández-Alonso, membre de la Comissió diocesana pels Abusos contra Menors, professor de la Universitat Catòlica de València, a la vegada que psiquiatra d'adults amb consulta particular. Desenvolupà la seva magistral conferència insistint en les conseqüències a curt i a llarg termini de l'Abús Sexual Infantil (ASI), així com del perfil-model de l'abusador tot fent notar els factors situacionals que el predisposen. També explicà la diversitat de sentiments que marquen la vida de la víctima d'abús sexual infantil: traïció, estigmatització, indefensió i sexualització traumàtica.

A l'hora de compartir el dinar, el clergat diocesà va tenir ocasió de saludar el nostre Sr. Bisbe que ho segueix essent fins que prengui possessió com arquebisbe de València.

José Luis Arín Roig
Vicari general

El Col·legi Santa Teresa de Móra d'Ebre celebrà la festa de la seva patrona

El passat dia 15 d'octubre, dia de la nostra patrona, el Col·legi Santa Teresa de Móra d'Ebre va donar el tret de sortida als diferents actes que es duran a terme aquest curs escolar per celebrar el nostre 75 anys transmetent valors i ensenyaments, seguint les petjades de la Mare Teresa Toda i Teresa Guash.

Va ser una tarda familiar, encetada per una Eucaristia i seguida d'una xocolatada i d'un concert.

Montserrat Usach

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

28. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Is 4,2-6 / SI 121 / Mt 8,5-11]. Sant Ruf, mr.; sant Mansuet, bisbe i mr.; sant Jaume de Marchia, prev. franciscà; santa Caterina Labouré, vg. paüla.

29. ■ Dimarts [Is 11,1-10 / SI 71 / Lc 10,21-24]. Sant Sadurní, Serni o Cerní, bisbe de Tolosa de Llenguadoc i mr.; sant Demetri, mr.

30. ■ Dimecres [Rm 10,9-18 / SI 18 / Mt 4,18-22]. Sant Andreu, apòstol

de Betsaida, deixeble del Baptista i germà de Pere; santa Justina, vg. i mr.

1. ■ Dijous [Is 26,1-6 / SI 117 / Mt 7,21.24-27]. Sant Eloi, bisbe de Noyon (641-660), patró dels qui treballen els metalls; sants Edmon Campion i Robert Southwell, prevs., i beats Roger Filock, Robert Middleton i companys, mrs. (jesuïtes); sant Naüm, profeta (s. VII aC); santa Natàlia, mr., esposa de sant Adrià.

2. ■ Divendres [Is 29,17-24 / SI 26 / Mt 9,27-31]. Sant Silvà, bisbe; santa Bibiana, verge i màrtir (s. IV); santa Elisa, vg.; beata M. Àngela Astorch (1592-1665), vg. caputxina, de Barcelona.

3. □ Dissabte [Is 30,19-21.23-26 / SI 146 / Mt 9,35-10,1.6-8]. Sant Francesc Xavier (1506-1552), prev. jesuïta navarrès, apòstol de l'Índia, patró de les missions i dels turistes; sant Cas-

sià, mr.; sant Sofonies, profeta (s. VII aC); santa Magina, mr.

4. ■ Diumenge vinent, II d'Advent (lit. hores: 2a setm.) [Is 11,1-10 / SI 71 / Rm 15,4-9 / Mt 3,1-12]. Sant Joan Damascè (s. VII-VIII), prev. de la Laura de Sant Sabas i dr. de l'Església; santa Bàrbara, vg. i mr. d'Orient, patrona del ram dels carburants i dels artificiers, i també dels miners, invocada contra els llamps; sant Bernat, bisbe de Parma, card.

Diumenge I d'Advent (A)

COMENTARI

«Despullem-nos de les obres pròpies de la fosca»

Comencem un nou any litúrgic amb l'evangeli de Mateu. I aquest inici ens fa pensar ja en el final de la història, en el moment de l'última vinguda de Jesucrist, que no sabem quan serà. Per això la paraula de Jesús és molt clara: *Vetlleu, doncs, perquè no sabeu quin dia vindrà el vostre Senyor*. I després: *Estigueu a punt també vosaltres, que el Fill de l'home vindrà a l'hora menys pensada*. Ja ha començat posant l'exemple del temps del diluvi, quan la gent no feia cas de la proximitat d'aquella catàstrofe: *Tothom continuava menjant i bevent i casant-se... no s'havien adonat de res quan els sorprengué el diluvi i se'ls endugué tots*. No sabem quan serà la vinguda final de Crist; per això ens cal estar preparats sempre. Penso que aquestes paraules les podem aplicar a aquest començament d'un nou any litúrgic: és temps de renovació; és temps de canvi, temps de saber que ve el Senyor; que no ens agafi despistats, fent la nostra rutina de cada dia però sense pensar que Ell és present en la nostra vida. En aquest cas podem dir que sí sabem que ara ve el Senyor. La primera lectura ens indica un camí concret de viure l'Advent: *Ell posarà pau entre les nacions i apaivagarà tots els pobles, forjaran relles de les seves espases i falçs de les seves llances. Cap nació no empunyarà l'espasa contra una altra ni s'entrenaran mai més a fer la guerra*. Ser constructors de pau, homes i dones que busquen la concòrdia; que totes les nostres capacitats i qualitats estiguin al servei de la pau i de la unió i no de la divisió o dels enfrontaments. El mateix ens diu Pau a la segona lectura: *Despullem-nos de les obres pròpies de la fosca, revestim-nos l'armadura del combat a plena llum... fora l'abús de menjar i beure, fora els plaers i les impureses, fora les renyines i les enveges*. Ens ha dit l'apòstol: *Siguem conscients dels moments que vivim*. Siguem conscients d'aquest nou Advent: fora enveges, gelosies, rancúnies, divisions. Sembrem arreu la pau i la unió entre tots. Que les nostres eines no siguin mai eines de guerra ni d'odis!

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 2,1-5)

Paraules revelades a Isaïes, fill d'Amós, sobre Judà i Jerusalem. Als darrers temps s'alçarà ferma la muntanya del temple del Senyor al cim de les muntanyes i per damunt dels turons. Totes les nacions hi afluiran, hi aniran tots els pobles dient: «Veniu, pugem a la muntanya del Senyor, al temple del Déu de Jacob, que ens ensenyi els seus camins i seguim les seves rutes; perquè de Sió en surt l'ensenyament, de Jerusalem, l'oracle del Senyor.» Ell posarà pau entre les nacions i apaivagarà tots els pobles, forjaran relles de les seves espases i falçs de les seves llances. Cap nació no empunyarà l'espasa contra una altra, ni s'entrenaran mai més a fer la guerra. Casa de Jacob, veniu, caminem a la llum del Senyor.

▶ Salm responsorial (121)

R. *Quina alegria quan em van dir: «Anem a la casa del Senyor.»*

Quina alegria quan em van dir: / «Anem a la casa del Senyor.» / Ja han arribat els nostres peus / al teu llindar, Jerusalem. R.

És allà que pugem les tribus, / les tribus del Senyor. / A complir l'aliança d'Israel, / a lloar el nom del Senyor. / Allí hi ha els tribunals de justícia, / els tribunals del palau de David. R.

Augureu la pau a Jerusalem: / Que visquin segurs els qui t'estimen, / que sigui inviolable la pau dels teus murs, / la quietud dels teus merlets. R.

Per amor dels meus germans i amics, deixeu-me dir: / «Que hi hagi pau dintre teu.» / Per la casa del Senyor, el nostre Déu, / et desitjo la felicitat. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 13,11-14a)

Germans, siguem conscients dels moments que vivim. Prou de dormir; ja és hora d'aixecar-nos. Avui tenim la salvació més a prop nostre que quan vam abraçar la fe. S'acaba la nit i el dia s'acosta. Despullem-nos de les obres pròpies de la fosca, revestim-nos l'armadura del combat a plena llum. Comportem-nos dignament com a ple dia. Fora l'abús de menjar i beure, fora els plaers i les impureses, fora les renyines i les enveges. Que el vostre vestit sigui Jesucrist, el Senyor.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 24,37-44)

En aquell temps, deia Jesús als seus deixebles: «Quan vindrà el Fill de l'home passarà com en temps de Noè. Els dies abans del diluvi tothom continuava menjant i bevent i casant-se, fins que Noè hagué entrat a l'arca. No s'havien adonat de res quan els sorprengué el diluvi i se'ls endugué tots. Igual passarà en l'adveniment del Fill de l'home. Si hi hagués llavors dos homes plegats al camp, potser l'un fora pres i l'altre deixat; si hi hagués dues dones molent plegades, potser l'una fora presa i l'altra deixada. Vetlleu, doncs, perquè no sabeu quin dia vindrà el vostre Senyor. Estigueu-ne segurs: si el cap de casa hagués previst l'hora de la nit que el lladre vindria, no s'hauria adormit ni hauria permès que li entressin a casa. Estigueu a punt també vosaltres, que el Fill de l'home vindrà a l'hora menys pensada.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 2,1-5)

Visión de Isaías, hijo de Amós, acerca de Judá y de Jerusalén. En los días futuros estará firme el monte de la casa del Señor, en la cumbre de las montañas, más elevado que las colinas. Hacia él confluirán todas las naciones, caminarán pueblos numerosos y dirán: «Venid, subamos al monte del Señor, a la casa del Dios de Jacob. Él nos instruirá en sus caminos y marcharemos por sus sendas; porque de Sió saldrá la ley, la palabra del Señor de Jerusalén». Juzgará entre las naciones, será árbitro de pueblos numerosos. De las espadas forjarán arados, de las lanzas, podaderas. No alzaré la espada pueblo contra pueblo, no se adiestrarán para la guerra. Casa de Jacob, venid; caminemos a la luz del Señor.

▶ Salmo responsorial (121)

R. *Vamos alegres a la casa del Señor.*

¡Qué alegría cuando me dijeron: / «Vamos a la casa del Señor!» / Ya están pisando nuestros pies / tus umbrales, Jerusalén. R.

Allá suben las tribus, / las tribus del Señor, / según la costumbre de Israel, / a celebrar el nombre del Señor; / en ella están los tribunales de justicia, / en el palacio de David. R.

Desead la paz a Jerusalén: / «Vivan seguros los que te aman, / Haya paz dentro de tus muros, / Seguridad en tus palacios». R.

Por mis hermanos y compañeros, / Voy a decir: «La paz contigo». / Por la casa del Señor, nuestro Dios, / te deseo todo bien. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 13,11-14a)

Hermanos: Comportaos reconociendo el momento en que vivís, pues ya es hora de despertaros del sueño, porque ahora la salvación está más cerca de nosotros que cuando abrazamos la fe. La noche está avanzada, el día está cerca: dejemos, pues, las obras de las tinieblas y pongámonos las armas de la luz. Andemos como en pleno día, con dignidad. Nada de comilonas y borracheras, nada de lujuria y desenfreno, nada de riñas y envidias. Revestíos más bien del Señor Jesucristo.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 24,37-44)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Cuando venga el Hijo del hombre, pasará como en tiempo de Noé. En los días antes del diluvio, la gente comía y bebía, se casaban los hombres y las mujeres tomaban esposo, hasta el día en que Noé entró en el arca; y cuando menos lo esperaban llegó el diluvio y se los llevó a todos; lo mismo sucederá cuando venga el Hijo del hombre: dos hombres estarán en el campo, a uno se lo llevarán y a otro lo dejarán; dos mujeres estarán moliendo, a una se la llevarán y a otra la dejarán. Por tanto, estad en vela, porque no sabéis qué día vendrá vuestro Señor. Comprended que si supiera el dueño de casa a qué hora de la noche viene el ladrón, estaría en vela y no dejaría que abrieran un boquete en su casa. Por eso, estad, también vosotros preparados, porque a la hora que menos penséis viene el Hijo del hombre.»